

ammeti päle wajja om. Sepärrast omma noremehhe tigist saikufist, nink ei mitte ütfinda surest suggust, Tartu uniwersiteti pääl oluu nink, kui Jummal neile opmise andid nink himmo om andnu, tublis ammetimehhis sanu, lea ilmale nink esihendale tullus omma ellanu nink hääd ellofõrda löidnu, nink nidade sedda tullu maitsnu, mes Keiser Aleksander selle surekoli läbbi om tahtnu meie esäma päle wäljalälata. Uniwersiteti üllespiddamise päle kullup egga ajastaja palio rahha, mes krono polest se tarbis ilmakeeldmata antas. Sedda näütap jo se uhke uniwersiteti majja ülles, mes 1805. ajastajal ehhiteti, nink ne mu hone linan nink tomimäe pääl, mes uniwersiteti hääs omma säetu, ni kui klinikomajja, tähtetorn, kooljakarmise - hone nink mu nisuggutse. Wanna ärrahäetetu tomikerriko müri omma ossast jälle üllesehhitetu nink sinna ütš wäga kenna appar kooda walmistetü, kos uniwersiteti ramato-koggu saikufay nink ennamb kui 80,000 ramatut omma riolide päle ülles-säetu. Sedda källist kaddonu Keisri Aleksandri mäletust peap temma pärrandaja, le parhilla Wennerigi armastetu nink ärwustetu üllemballitseja nink Keiser om, sesamma kó'rra pääl nink piuwab sedda egga ajastaja omme armoandidega weel parremba kó'rra päle sata, nink sesamma pärrast pühendawa kiik uniwersiteti wannemba, prohwestri nink tuddenki nink kiik omma nink wõera, lea mödalännu wiekümne ajastaja sissen siin omma wäljaoppatu nink suris mehhis nink ossast jo wannas nink hällis sanu, nink sia kottotulnu, sedda täambast päiwa, sest et täamba wiiskümmend ajastajaga täüs saap, kui Keiser Aleksander omma käega kirja pand, et Tartu uniwersiteti pididi säetama. Nink sest et kiik, lea se tarbis sia omma kottotulnu, kui ristinnemise teedwa, et kiik õnsus tulley üllewäst, taiwa nink ma lojast, nink et kiik tö nink kiik ettewõtmine peap siindima Jesuse Kristuse

ärwus nink temma rigi kinnitamises, sepärrast kogguwa nemma henda tige eddimält Jummal koan nink Jesuse Kristuse altari ümber, selle awo andma, le tige kunningide kunningas om, nink temma pühast sõnnast kuuldma nink sõamete wõtma, et kiik oppetamine nink opmine ta siin suren kolin muud ei pea sünnitama, kui Jesuse palwe täutmist: Sinu riik tulgo meile! Kerriko rahwa sean olliwa ta mehhe, lea wõerilt mailt nink linult olliwa sadetu, Tartu uniwersitetile terretamise nink õnnesõudmise sõnnu toma, nink ne olliwa jo hõmmungul warra enne kerrikut uniwersiteti majjan rektori, se om uniwersiteti pämehe, een omme sõnnumid ettetonu. Se man es pudu ta meie makele sõnna, enge ütš marahwa armastaja, Tartu uniwersitetin wäljaoppatu ammetimees, le jo mõnda walgustawat nink rõemustawat makele kirja trükki läbbi om arwaldanu, pand ta sel päiwal ütte wäga kennaste wäljamõtteldu makele tennolaulo walmis trükkitu kui ütte ohwri andet tarkuse altari päle mahha. Kiik õnnesõudja mehhe olliwa päle kerriko jälle uniwersiteti majjan koon, sedda juttust kuuldma, mes rektor olli ütlemän, le kuuljile ärrasellet meie sure Keisri armohoolt uniwersiteti eest nink neid kaddonuid prohweßerid mälet, lea siin surekoli man omma tööd tennu nink waiwa nännu nink ossast ammo jo hääwan hengawa. Ni-pea kui rektor omma juttust olli lõppetanu, kuulti wastest jälle mängimeeste nink pillipuhjide häält, nink päle to aste ütš prohweßer ette nink kulut neide tuddenkide nimmie, lea tigeparrembid kostmist prohweßeride küssimiste päle oppuse asjun olliwa kirja pandnu nink se eest eggäütš kuld ärwoselle sanu, mes 50 hõbberubla tük mäsafay. Särane selg ei mäsfa tuddenkile mitte se rahhahinna pärrast, mes ta wäärt om, enge se rõemo nink äwo pärrast, et